

*Kies
voor
Mij*

BECKY WADE

Ook verschenen van Becky Wade:

Serie *De zusjes Bradford*

Liefde op een briefje (novelle)

Hart op het spel

Ondersteboven van jou

Zoete verovering

Serie *De familie Porter*

Zonder twijfel de jouwe

Voor altijd de mijne

Serie *Misty River*

Blijf bij me

Geef me een kans

Het wachten waard

Kies
voor
Mij

Misty River

Roman

BECKY WADE

Vertaald door Els Geertsema-Geluk

 de Parel

Uitgeverij de Parel – Doornenburg

Ik ben de vrouwen die me tijdens het schrijven van deze novelle hebben geholpen erg dankbaar.

Charlene Patterson was voor dit project mijn redactrice en heeft dat fantastisch gedaan. Courtney Walsh, mijn vriendin en collega-auteur, heeft deze prachtige cover ontworpen. Katie Ganshert hielp me bij het brainstormen en Dani Pettrey heeft tijdens het hele schrijfproces voor me gebeden. Joy Tiffany, Crissy Loughridge, Amy Watson en Shelli Littleton waren zo vriendelijk om als proeflezers en supporters dienst te doen.

Allemaal ontzettend bedankt!

1

Connor Bryant was nooit zó verliefd geweest als toen hij in de brugklas zat.

Sindsdien waren er zestien jaren voorbijgegaan en nu was hij eindelijk onderweg om actie op deze verliefdheid te ondernemen. Hij ritste zijn dikke grijze jas dicht en zocht zijn weg door de menigte van plaatselijke bewoners en toeristen die het historische centrum van Misty River bevolkten. De ene etalage na de andere wierp haar licht over hem heen, terwijl hij door de donkere, koude en heldere decemberavond in de richting van het stadsplein liep.

Als een verlegen, niet al te sportief kind met een bleke huid en rood haar was hij op de basisschool een leerling geweest die niet opviel. Tegen de tijd dat hij de overstap naar de middelbare school maakte, had de manier waarop hij zich op school gedroeg zich in hem verankerd.

Hij was rustig. Beleefd. Stil. Vriendelijk. Hij vloog onder de radar. Dit verklaart waarom hij, toen hij als brugklasser voor de eerste keer bij de les beeldende vorming kwam, de

kinderen die hij al kende opmerkte, maar de anderen niet eens zag. Shay Seaver kende hij toen nog niet, dus het was geen liefde op het eerste gezicht geweest.

Het had een tijdje geduurd totdat het jongensachtige meisje dat haar lichtbruine haar meestal in een paardenstaart droeg, hem begon op te vallen. Ze was niet iemand die altijd aan het woord was, maar ze was ook niet bang om in de klas haar zegje te doen. Eigenlijk leek ze nergens bang voor. Bijna iedere puber bestond voor zo'n zestig procent uit onzekerheid, zichzelf destijds wel in elk geval. Maar zij niet.

Ze scheen er geen behoefte aan te hebben om indruk op iemand te maken. Trends in kleding, muziek en televisieprogramma's boeiden haar niet. Ze deed aan hardlopen – cross-country, droeg geen make-up, had een hekel aan spinnen, was gek op haar twee vriendinnen, was een grote fan van de Wonderlijke Vijf en leerde musicalliedjes uit haar hoofd. Shay Seaver wist wie ze was.

Connors verliefdheid had zich ontwikkeld als een foto in ontwikkelvloeistof: geleidelijk aan.

Ondertussen was hij bij het einde van de straat aangekomen en sloeg linksaf. Het stadje Misty River bevond zich te midden van de Blue Ridge Mountains; het was net een speelgoedbootje tussen de golven van de zee. Het was zaterdag vijf december en de jaarlijkse kerstparade en de kerstboomceremonie, waarbij de lichtjes van de grote kerstboom feestelijk ontstoken werden, zouden binnenkort beginnen, vandaar dat het zo druk in het centrum was en de winkels nog open waren. Bij veel winkels werden warme cider, kerstkoekjes, fudge en andere lekkernijen uitgedeeld.

De ouderwets uitzienende kerstversiering in het historische centrum verwees naar zijn oprichting in 1823. Groene takken met namaakfruit en -noten waren met grote rood-wit

geruite linten aan de lantaarnpalen bevestigd. Voor bijna ieder raam hing een bijpassende krans. En meerdere vrachtwagenchauffeurs hadden al spijt gehad van hun beslissing om onder de witte kerstlampjes door te rijden die zigzaggend in de met kinderkopjes bedekte straten waren opgehangen.

Het was rond Kerst geweest toen al die jaren geleden zijn verliefdheid op Shay haar volle sterkte had bereikt. Hij was er compleet door overweldigd. Als hij niet bij haar was, had hij zich letterlijk ziek van verdriet gevoeld. Als hij bij haar in de buurt was, hadden zijn bonzende hart en de angst iets verkeerd te zeggen ervoor gezorgd dat hij erg weinig tegen haar zei.

In plaats van echte gesprekken met haar te voeren, had hij gefantaseerd over manieren waarop hij haar superheld zou kunnen worden. Iemand zou haar bijvoorbeeld tijdens een crosscountrywedstrijd laten struikelen, waardoor ze haar enkel verstuikte. Dan zou hij haar over de finish dragen, haar vervolgens op de grond zetten en de jongen die haar had laten struikelen een dreun geven. Maar dan bedacht hij opeens dat ze het bij wedstrijden waarschijnlijk alleen tegen meisjes opnam, en een meisje in het gezicht slaan kwam niet echt heldhaftig over.

Of hij stelde zich voor dat haar huis in brand stond en dat hij naar binnen rende terwijl hij haar naam riep. Hij leidde haar dan dapper uit het instortende pand. Haar ogen zouden vanuit haar roetzwarte gezicht met een blik vol ontluikende liefde naar hem opkijken. Maar dan besefte hij dat ze waarschijnlijk niet alleen thuis zou zijn, en haar familieleden in het brandende huis achterlaten was nou niet bepaald een romantisch beeld.

Of hij zag voor zich dat Shay in het auditorium van school een presentatie gaf en dat de andere leerlingen haar begonnen

uit te jouwen. Dan stond hij op en riep dat Shay en haar presentatie geweldig en perfect waren en dat de anderen allemaal idioten waren als ze dat niet inzagen. Shay leidde hem dan, met tranen van dankbaarheid in haar ogen, de trap naast het podium op, trok hem mee achter het gordijn en hield zijn hand vast. Maar dan realiseerde hij zich dat er achter het gordijn waarschijnlijk allerlei personeelseden van school aan het werk zouden zijn, waardoor ze niet echt veel privacy zouden hebben.

Dat waren slechts drie van de scenario's die hij zich herinnerde. Hij had er in de loop van de tijd honderden bedacht. Niet alleen waren deze gebeurtenissen nooit werkelijkheid geworden, hij was er ook achter gekomen dat Shay niet het type was dat door iemand gered moest worden.

De gevel van Shays winkel Papery waar ze allerlei stationery verkocht, kwam in zicht.

Shay en hij hadden allebei op de middelbare school het keuzevak beeldende vorming gevolgd. Schilderen was Connors passie, roeping en droom. Shay had zich aangetrokken gevoeld tot kalligrafie en grafische vormgeving.

In de loop van de zes jaar dat ze deze lessen samen hadden gevolgd, was het hem op den duur gelukt om haar aan te spreken – voornamelijk doordat ze spontaan en oprecht was; een van de makkelijkste mensen om mee te praten van hun hele klas. Ze waren vrienden geworden. Geen goede vrienden, maar wel vrienden.

Hij had goed opgelet of er iets was wat hem vertelde dat ze interesse in meer dan vriendschap met hem had. Maar hij had nooit iets dergelijks kunnen bespeuren.

Toen hij eindexamen had gedaan, was het niet blijdschap dat in zijn binnenste de boventoon had gevoerd. Hij was vooral verdrietig geweest omdat hij het contact met Shay kwijt-

raakte. Toen hij met zijn moeder in een volgepakte Suburban naar de andere kant van het land was gereden om intrek te nemen in een kamer bij het California Institute of the Arts, waren zijn gedachten alleen maar bij Shay geweest.

Het leek onmogelijk dat een meisje met wie je nooit een relatie had gehad, je hart kon breken. Maar toch was dat wat er tijdens dat eerste semester was gebeurd.

Tot zijn verbazing waren er genoeg studentes geweest die hem graag wilden opvrolijken. Ze hadden achter hem aan gezeten. Ze hadden naar hem gekeken zoals hij wilde dat Shay naar hem keek. Hij had zijn best gedaan om bij hen zijn geluk te vinden. Om zijn geluk te halen uit feesten en lichamelijk genot. Zodoende had hij ervaring met meisjes opgedaan, ervan overtuigd dat het volgende meisje, of het volgende, ervoor zou zorgen dat zijn gevoelens voor Shay zouden verdwijnen.

Uiteindelijk had deze manier van leven hem geen geluk, maar alleen leegheid gebracht.

Na verloop van tijd had hij zijn geloof, en daarmee zijn eigen essentie, herontdekt. Vervolgens was hij afgestudeerd en had hij de daaropvolgende vier jaar in Los Angeles gewerkt.

Al die tijd was Shay in zijn gedachten en dromen blijven opduiken. Hij had haar af en toe nog gezien, als hij terugging naar Georgia om bij zijn moeder op bezoek te gaan. Iedere keer dat hij haar zag, was er een soort elektrische schok door hem heen gegaan. Als ze dan met elkaar praatten, had hij een euforisch gevoel ervaren. Maar ook bezorgdheid. Om drie redenen: Eén: hij zag dat er dingen aan haar waren veranderd en realiseerde zich hoeveel hij had gemist. Twee: hij was er zich altijd pijnlijk van bewust dat er te snel een einde aan hun tijd samen zou komen. Drie: ze was altijd met iemand aan het daten en hij was niet het soort man dat een vrouw

vertelde wat hij voor haar voelde terwijl ze een relatie met een ander had.

Hij duwde Papery's deur open en stapte naar binnen. Shays winkel vol pasteltinten straalde creativiteit en feestelijkheid uit en deed hem aan de verjaardagsfeestjes van zijn nichtje denken. In het midden van de ruimte stond een tafel die ze gebruikte om klanten aan te helpen. Op de witte planken aan de lichtblauwe muren stonden allerlei producten netjes gerangschikt. Op dit moment wemelde het van de kerstartikelen. Kerstboompjes, cadeaus, kerstdecoratie, kaarten en nog veel meer.

Hij zag Shay niet, wat waarschijnlijk betekende dat ze zich in haar kantoor schuilhield. Dit was een belangrijke avond voor haar zaak, dus ze was vast en zeker aanwezig.

Gabe, Shays enige werknemer, was met een viertal klanten bezig. Gabe, die ruim twee meter lang was, droeg een blauw overhemd met bretels, een kniebroek en een pet. Blijkbaar had hij gehoor gegeven aan het verzoek dat het stadsbestuur aan de winkeleigenaren en hun personeel had gedaan om zich in de stijl van de negentiende eeuw te kleden.

'Lieve help, jij bent lang,' hoorde Connor een van de klanten tegen hem zeggen. 'Speel je basketbal?'

Er verschenen kuiltjes in de donkerbruine huid van Gabes wangen toen hij een innemende glimlach tentoonspreidde. Connor wist dat Gabe deze vraag constant te horen kreeg, maar iedere keer weer antwoordde hij goedgehumeurd.

'Neu,' zei hij. 'Ik heb het geprobeerd. Maar blijkbaar moet je er talent voor hebben om basketbal te kunnen spelen.' Hij haalde zijn schouders op. 'En dat heb ik niet.'

Precies op dat moment kwam Shay met minstens twintig rollen pakpapier in haar armen vanuit het magazijn de winkel binnengelopen.

Zodra Connor haar zag, was het alsof zijn borstkas ineenkromp.

Haar gezicht lichtte op toen ze hem zag. ‘Hoi, Connor.’

‘Hoi.’

‘Hoe gaat het met je?’

‘Heel goed...’ *Nu ik hier bij jou ben.* ‘Zal ik er een paar van je overnemen?’

‘Graag.’ Ze kwam voor Connor tot stilstand en hij nam meer dan de helft van de rollen uit haar armen. Ze zette de rollen pakpapier een voor een in een grote rieten mand. ‘Kan ik je met iets specifiek helpen?’

‘Nee, ik wil je alleen iets vragen.’

‘Oké. Ik zet even de rest van deze rollen in de mand en daarna ben ik een en al oor.’

‘Doe maar rustig aan.’

Normaal gesproken droeg ze een schort als ze aan het werk was, maar deze avond had ze eenzelfde soort outfit als Gabe aan, alleen was haar blouse niet blauw, maar aardbeirood. Haar bretels waren wit en in plaats van een pet op haar hoofd te zetten, had ze een sjaaltje met hulstblaadjes erop om haar nek gebonden. Ze zag er beeldig uit.

Ze pakte wat van de rollen pakpapier die hij vasthield en voegde ze aan een display toe. Daarna pakte ze de rest van de rollen en zette die in een antiek uitziende metalen bak.

Hoewel ze slechts zo’n één meter drieënzestig was, ongeveer twintig centimeter korter dan hij, was Shay niet iemand die je snel over het hoofd zag. Ze straalde energie uit en haar bewegingen getuigden van efficiëntie. Haar lichaam, dat door het vele hardlopen altijd al slank en gespierd was geweest, vertoonde nu ook vrouwelijke rondingen. Een paar jaar geleden had ze wat lichtere plukken aangebracht in haar amandelbruine haar dat ze op schouderlengte droeg. Als volwassene droeg

ze nog maar af en toe een paardenstaart en dagelijks make-up.

Wat nooit was veranderd? Haar brede, stralende glimlach die in staat was om vertrekken te doen oplichten.

Zoals de zon een waterplas laat verdampen, had het verstrijken van de tijd Connors verlegenheid doen verdwijnen. Hij koos zijn woorden met zorg en zou waarschijnlijk nooit overlopen van zelfvertrouwen, maar mensen noemden hem tegenwoordig ‘relaxed’ en ‘een goede luisteraar’.

Shay en hij waren nu achtentwintig en ze waren allebei veranderd. Toch was ze nog steeds de ware voor hem.

Het was misschien niet zo hip om op je achtentwintigste nog steeds verliefd te zijn op het meisje voor wie je in de brugklas al viel, maar dat was zoals de zaken ervoor stonden. Hij geloofde niet langer dat hij over zijn gevoelens voor haar heen zou komen.

Shay liet een geïrriteerd geluid horen en wees naar een lange papieren kerstslinger die als een dode slang op de grond lag. ‘Dat ding is alweer gevallen. Zou je me willen helpen het weer op te hangen?’

‘Geen probleem.’ Hij raapte de slinger op.

Ze boog zich over de toonbank heen en pakte een doosje punaises. ‘Het is de bedoeling dat hij hier op een leuke manier overheen hangt.’ Ze wees naar een display.

Hij positioneerde de slinger op de bovenkant van de display, deed een stap naar achteren en hield in afwachting van haar instructies zijn hoofd wat schuin.

Shay bezat niet het soort schoonheid waardoor je bij de eerste keer dat je haar zag steil achteroversloeg. Het was meer het soort dat je beetje bij beetje besloep, totdat het je bij de keel vatte en je geen lucht meer kreeg. Haar hartvormige gezicht had een frisse uitstraling en een soort alledaagse schoonheid. Ze had een gladde huid en lichtbruine ogen die

leken te dansen.

‘Nog iets naar links,’ opperde ze.

Hij verschoof de slinger een paar centimeter.

Sinds hij twee jaar geleden weer in Misty River was komen wonen, was Connor een trouwe klant van Papery. Hij bestelde al zijn schildermaterialen bij Shay. Hij zou geld kunnen besparen door ze zelf te bestellen, maar de kans om met haar te praten en de voldoening die het steunen van haar winkel hem opleverde, waren het prijsverschil meer dan waard.

Tegenwoordig trokken ze in hun vrije tijd ook af en toe met elkaar op. Tot twee maanden geleden had Shay een relatie met ene Nate gehad. Voor Connors idee was deze Nate haar zelfs nog minder waard dan haar vorige vriendjes, dus de dag waarop hij hoorde dat het uit was tussen Shay en Nate was voor hem een van de gelukkigste dagen van het jaar geweest.

‘Ja, zo hangt hij perfect.’ Ze gaf hem een paar punaises en hij bevestigde het eerste deel van de papieren slinger op de bovenkant van de display. Vervolgens hield hij het volgende gedeelte omhoog en wachtte, terwijl zij het geheel keurend bekeek. Ze beet op haar lip en Connor slikte een kreun in toen zijn blik zich op haar mond vestigde.

‘Een ietsiepietsie naar rechts?’ zei ze. ‘Yep, zo.’

Eindelijk waren Shay en hij allebei vrijgezel en ze woonden in hetzelfde stadje. Zodra er een einde aan haar relatie met Nate was gekomen, had Connor geweten dat hij in actie moest komen. Maar de eerste paar weken na de breuk was ze verdrietig geweest. Hij wilde haar niet opjagen, maar hij kon ook niet te lang wachten. Ze zou weer terug naar Nate kunnen gaan. Of met iemand anders gaan daten. Hij zou het zichzelf nooit vergeven als een van beide gebeurde voordat hij iets had gezegd. Dus had hij een plan bedacht. Hij pinde

het tweede gedeelte van de slinger vast.

‘Wat wilde je me vragen?’ vroeg ze, terwijl ze haar blik op haar display gericht hield.

‘Er is een vrouw die ik echt heel leuk vind –’

‘O?’ Haar mooie wenkbrauwen gingen omhoog en ze keek hem nieuwsgierig aan. ‘Wie?’

‘Dat zeg ik liever niet.’ Hij was op deze vraag voorbereid. ‘Misty River is maar een klein stadje. Iedereen kent elkaar en het voelt nogal ongemakkelijk om nu al te zeggen om wie het gaat.’

‘Je houdt haar identiteit geheim?’ vroeg ze opgetogen.

‘Inderdaad.’

‘Wat dacht je ervan om haar “Molly” te noemen?’

‘Waarom “Molly”?’

‘Omdat de Amerikaanse marathonloopster die bij de laatste Olympische Spelen een medaille won zo heet.’ Tot op de dag van vandaag ging Shay iedere morgen, behalve op zondag, hardlopen en volgde ze de verslagen van marathons, triatlons en atletiekwedstrijden op televisie. ‘Plus, ik ken niemand in Misty River die “Molly” heet.’

‘Oké, we noemen haar “Molly”.’

‘Wat is je vraag met betrekking tot Molly?’

Hij gebaarde met zijn hoofd als in: *Wil je dat ik het einde van de papieren slinger hier vastmaak?*

Ze knikte. Het groepje klanten volgde Gabe naar de toonbank.

Connor duwde de laatste punaise in de display. ‘Ik wil goed voor de dag komen bij Molly.’ Hij liet zijn armen naast zijn lichaam vallen en stak zijn handen in zijn jaszakken. ‘Ik heb de laatste tijd weinig gedatet en ik denk dat ik wel een consultant kan gebruiken. Ik vroeg me af... of jij die rol wilt vervullen.’

Ze kwam dichterbij, terwijl ze zachtjes met het doosje punaise schudde. ‘De rol van datingconsultant?’

‘Precies. Om me ervoor klaar te stomen.’

‘Op welk gebied?’

‘Hoe ik eruitzie, hoe ik me kleed, hoe ik Molly het beste mee uit kan vragen.’

‘Ik denk niet dat je dat nodig hebt.’

‘Er is ruimte voor verbetering,’ zei hij oprecht.

‘Niet veel.’

‘Maar wel wat. Dit is belangrijk voor me.’ De karamelkleurige vlekjes in haar ogen maakten het hem moeilijk om zich goed op zijn woorden te concentreren. ‘Ik wil een zo groot mogelijke kans maken om haar voor me te winnen.’ En na er lang over te hebben nagedacht, had hij er vertrouwen in dat deze strategie daarvoor zou zorgen. De grootste mogelijke kans. Deze tactiek bezorgde hem twee voordelen die hij nodig had als hij het erop wilde wagen: meer een-op-eentijd met Shay en inzicht in wat ze aantrekkelijk vond.

Hij was zich ook pijnlijk bewust van de potentiële valkuilen. Wanneer hij haar vertelde dat zij Molly was, zou ze kunnen zeggen dat ze niets meer dan vriendschap voor hem voelde. Of ze zou zich bedrogen kunnen voelen en boos worden. Dat eerste was zeer waarschijnlijk. Dat laatste, op basis van wat hij van haar wist, iets minder.

Maar het punt was, aan alle waardevolle zaken die je graag wilde, was een risico verbonden.

En Shay was alle risico's in de wereld waard. Hij was er klaar voor om alles op haar in te zetten.

‘Het klinkt alsof Molly heel wat toewijding in je naar boven haalt,’ zei Shay.

‘Ja.’

‘Geluksvogel.’ Ze rammelde weer met het doosje punaises.

‘Waarom wil je mij als consultant?’

Omdat jouw mening over deze dingen voor mij het enige is wat ertoe doet. ‘Ik denk dat Molly en jij veel op elkaar lijken. Jullie hebben dezelfde smaak.’

‘O?’ Ze knipoogde naar hem. ‘Ze is sportief, stijlvol en adembenemend mooi?’

Hij grinnikte. ‘Precies.’

‘Als ze zo geweldig is dat ze jouw toewijding verdient, dan is ze vast ook geweldig genoeg om van jou te houden zoals je bent, Connor. Ik zeg tegen jou hetzelfde als wat ik tegen mijn andere vrienden en mezelf zeg. Je moet jezelf niet omwille van een ander veranderen.’

‘Ik wil mezelf niet veranderen.’ Hoe kon hij dit aan haar uitleggen? ‘Ik wil... wat al aanwezig is benadrukken, zodat ik bij haar opval. Kijk wat jij van deze winkel hebt gemaakt.’ Toen Shay dit pand had gekocht, was het smoezelig en vervallen geweest. ‘Jij hebt de gave om iets wat potentie in zich heeft nog meer zichzelf te maken.’

Ze streek een haarlok achter haar oor. ‘Je wilt dat ik de diamant gewoon wat polijst?’

‘Ben ik’ – hij fronste – ‘de diamant in dit verhaal?’

‘Jij bent de diamant. En ik wil een diamant niet veranderen.’

‘Maar je bent wel bereid om hem te polijsten?’

‘Is dat wat je wilt? Een beetje polijsten?’

‘Ja. Doe je het?’

Ze leek even over haar antwoord na te denken. ‘Natuurlijk. Graag, zelfs,’ zei ze toen.

‘Echt?’

‘Ja.’

‘Dank je wel.’ Hij glimlachte opgelucht naar haar.

‘Wat is de deadline? Wanneer wil je Molly mee uit vragen?’

‘Voor Kerst. Ik heb daarna een paar weken vakantie en het zou geweldig zijn om dan wat tijd met haar door te brengen.’

‘Zullen we in dat geval dan maar direct beginnen?’

‘Nu?’

‘Bijna alle winkels, inclusief deze, gaan over vijf minuten dicht,’ zei ze. ‘Maar ik weet zeker dat Brad van de barbierszaak zijn deuren tot tien uur openhoudt.’

‘Je wilt dat ik mijn haar laat knippen?’

‘En een scheerbeurt?’

Hij was zo op dit gesprek met haar gericht geweest, dat hij niet over de rest van de avond had nagedacht. Hij had niets op de planning staan. ‘Je wilt dat ik mijn baard laat afscheren?’ Hij was van nature niet iemand die zoiets impulsief deed.

Ze keek hem stralend aan en zijn hart kromp ineen. ‘Verzet je je tegen de allereerste suggestie van je datingconsultant?’

‘Nee.’

‘Hmm,’ zei ze plagend; ze was duidelijk niet overtuigd.

‘Ik verzet me er niet tegen,’ benadrukte hij. ‘Ik was verbaasd, maar ik ga ervoor.’

‘Weet je zeker dat je Molly’s identiteit geheim wilt houden?’

‘Ja.’

‘En je zei dat Molly dezelfde smaak heeft als ik?’

‘Ja.’

‘Want... ik kan niet voor alle vrouwen spreken. Ik kan alleen aangeven wat ik aantrekkelijk vind.’

‘Duidelijk.’

‘De enige manier waarop ik dit kan doen, is door op mijn eigen smaak af te gaan.’

‘Ik ben bereid om alles te proberen wat je voorstelt.’

‘Mooi zo.’ Ze keek hem aan en zong: ‘Laten we het mo-

ment pakken.’ ‘Dat komt uit *Newsies*,’ verklaarde ze vervolgens.

‘Laten we het moment pakken.’ Maar in tegenstelling tot haar, zong Connor de regel niet.

‘Wacht je hier even? Dan pak ik snel mijn jas.’

‘Oké.’

‘Kun je zo meteen afsluiten?’ vroeg ze aan Gabe, toen ze langs hem in de richting van haar kantoor liep.

‘Zeker weten, baas.’

UITGEVERIJ DE PAREL

Uitgeverij de Parel is de uitgeverij van de parels onder de boeken en inmiddels niet meer weg te denken uit het boekenlandschap. Ze stelt alles in het werk om de mooiste uitgaven voor jong en oud te maken en op de markt te brengen, zodat jij ze kunt lezen.

De boeken – van fictie tot non-fictie – kenmerken zich door de mooie en verzorgde lay-out, en bevatten altijd een inspirerende, gelovige boodschap. Kortom: echte ‘parels’ – boeken met waarde.

Wil je op de hoogte blijven van het laatste boekennieuws en de leukste aanbiedingen? Volg ons dan online!

www.uitgeverijdeparel.nl

Hier vind je alles wat je wilt weten over onze boeken, gratis leesfragmenten, fijne tips voor verschillende gelegenheden, onze e-books, informatie over onze auteurs en nog veel meer!

www.uitgeverijdeparel.nl/nieuwsbrief

Onze nieuwsbrief verschijnt elke maand en staat altijd vol met het laatste nieuws over de nieuwste boeken, de beste aanbiedingen en je ontvangt zo nu en dan leuke en exclusieve downloads en exclusieve kortingscodes. Meld je aan en mis nooit meer iets!

www.facebook.com/uitgeverijdeparel.nl

Ook hier delen we de leukste boekennieuwtjes met je en brengen we je op de hoogte van al onze acties. Maar daarnaast organiseren we hier regelmatig leuke winacties, delen we reviews en nog veel meer. Wil je dat niet mislopen? Volg ons!

www.instagram.com/uitgeverijdeparel

Net als op Facebook delen we hier de leukste boekennieuwtjes met je, inspireren we je en geven we zo nu en dan iets leuks weg. Volg je ons?

Lees ook:

Blijf bij me

Misty River – I

Als geliefd Bijbelstudie-auteur Genevieve Woodward een anonieme brief ontvangt die verband houdt met het verleden van haar ouders, keert ze terug naar haar geboorteplaats Misty River, in de Blue Ridge Mountains, om de geheimen rond haar familie te ont-rafelen. Maar zelf draagt Genevieve ook een geheim met zich mee en daar wordt ze mee geconfronteerd als Sam Turner, de eigenaar van de cottage waar ze tijdelijk verblijft, erachter komt wat ze met alles in zich probeert te verbergen.

Sam heeft zijn zorgen, zijn eenzaamheid en zijn imago als buitenstaander omarmd, en is erg op zijn rustige en afgezonderde leven gesteld. Het laatste wat hij wil, is dan ook de cottage op zijn landgoed verhuren aan een vrouw die worstelt met een probleem dat de herinneringen aan zijn grootste fout weer tot leven wekt. Maar hoe kan hij haar wegsturen nu ze hem zo hard nodig heeft?

Blijf bij me | Becky Wade |
ISBN 9789493208001 | 442 pag.

Geef me een kans

Misty River – II

Sebastian Grant kan zich bogen op een succesvolle carrière als kinderhartchirurg, maar dat kan de leegte binnen in hem niet vullen. Dan ontmoet hij middelbareschoollerares Leah Montgomery en zijn drukke leven komt opeens tot een halt. Hij valt als een blok voor haar, om vervolgens een afschuwelijke ontdekking te doen: Leah is de vrouw op wie zijn beste vriend verliefd is.

Leah heeft één grote droom: haar doctoraat in de wiskunde halen. En ze is vastbesloten om haar droom waar te maken en zich daarbij door niets tegen te laten houden. Al helemaal niets wat met romantiek te maken heeft. Als ze een verrassende uitslag van een DNA-test ontvangt, vraagt ze Sebastian om raad. Vervolgens proberen ze samen de geheimen van haar afkomst te onthullen en hoe meer ze samenwerken, hoe sterker zich tot elkaar aangetrokken voelen. Wat hen bepaalt bij de vraag: durven ze elkaar ondanks de hindernissen tussen hen een kans te geven?

Geef me een kans | Becky Wade |
ISBN 9789493208360 | 432 pag.

Hij wil niets liever

dan haar voor zich winnen, maar heeft totaal geen ervaring met daten...

De artistieke Connor Bryant is al jarenlang verliefd op Shay Seaver, maar hij heeft er nooit echt werk van gemaakt, bang dat ze hem zou afwijzen en omdat ze vaak al een vriendje had. Nu, zestien jaar later, is hij terug in Misty River, en alsof het zo moet zijn, heeft Shay momenteel geen vriend. Dus dit is zijn kans.

Zijn angst om afgewezen te worden, is echter nog niet verdwenen en daarom verzint hij een plan. Hij vertelt Shay dat hij iemand heeft gevonden met wie hij wil daten en dat hij daarom een make-over nodig heeft, als het gaat om zijn uiterlijk en datingstrategieën. Hij vraagt haar of ze hem wil adviseren, in de hoop dat hij er zo achter komt hoe hij haar ideale man kan zijn. Wat hij haar niet vertelt? Dat zij degene is met wie hij wil daten.

Shay stemt onmiddellijk in met Connors verzoek, omdat hij een van de aardigste jongens is die ze kent. Maar al snel daarna beseft ze dat ze een probleem heeft: ze heeft Connor beloofd hem te helpen het hart van een andere vrouw te winnen, maar diep vanbinnen wil zij zijn hart veroveren.

Kies voor mij *maakt deel uit van de serie Misty River. Andere delen van de serie zijn Blijf bij me en Geef me een kans.*

BECKY WADE is geboren in Californië, na haar studie aan de Baylor University getrouwd met een Texaan en vandaag de dag woont ze samen met hem en haar drie kinderen in Dallas. Met haar romantische verhalen met een vleugje humor heeft ze inmiddels het hart van vele lezers veroverd en diverse prijzen gewonnen. Zo werd *Hart op het spel* in 2018 bekroond met maar liefst twee Christy Awards.

ISBN 978-94-93208-65-0

de Parel

9 789493 208650